

Mahal

Hantverkets och jaktens gud

Fader Städ, Jaktens herre, Hammaren, Djurens konung, Bergsmannen

Ansvarsområde:

Skapande av bruksföremål, framför allt smide. Givandet av jaktlycka vid jakt på land. Bergresenärers beskyddare.

Utseenden:

Människa:

Skägg, muskulös och lång. Svartmuskig. Ibland med hammare och smed-attribut, ibland med en enorm jaktbåge.

Dvärg

Kraftig med extremt bred nacke, ceremoniella kläder, stort skägg och en hammare med mystiska runor

Djur

Svartbjörn med tänderna blottade, ofta stegrandes

Religionen

Mahal är en gud som förestår det praktiska och tillvaratagandet. Man måste arbeta för att förtjäna sitt uppehälle, man ska inte försöka ge sig på något man inte klarar, men man ska inte heller låta bli att göra något bara av rädsla att misslyckas. Lojalitet och trovärdighet sätts också högt, och blodsbandet inom familjen är närmast heligt.

Mahal manar till eftertanke i varje handling; genom att tänka på de små detaljerna i det man gör hedrar man Mahal. Smeden ber en bön innan han påbörjar arbetet med en ny del; jägaren offrar en del av bytet i tack för jaktlyckan, genom att skära ut hjärtat ur det nyss fällda djuret och lägga det på en sten synlig från ovan. De som hedrar Mahals aspekt som jägare passar ofta på vid större måltider att ta undan en del av köttet och ställa ut det på en sten, för att förbättra sin jaktlycka.

Dvärgarna tillber enbart smidesaspekten. Alla dvärgar bär en hammare för sitt dagliga värv, som också används i ritualer under dagen; vid måltiderna slår de församlade dvärgarna sin hammare i bordet innan man börjar äta; innan man börjar smida någonting "helgar" man altaret genom att slå hammaret i städet. Det anses bringa olycka att smida på ett städ som klingat falskt efter detta. I alla lägen som man påbörjar något nytt bör man använda hammaren på ett lämpligt sätt; dels för att markera en begynnelse och få Mahals välsignelse för detta, dels för att precis som vid städet få en chans att höra om det 'klingar falskt'.

På grund av sin nära relation med dvärgarna och deras förkärlek för att bo i berg har man kommit att tillbe Mahal för att försäkra sig om lugna och säkra resor genom bergsområden. Eftersom en av de största riskerna med att resa genom berg är blixtnedslag med efterföljande ras har Mahal och Patruz inte helt kommit överens om det är rätt och propert av Mahal att beskydda resenärerna...

Den stora striden: Under den stora striden då de gamla gudarna besegrades smidde Mahal mäktiga vapen och delade ut till gudarna och de förtryckta raserna, innan han själv begav sig in i striden med sin runbeströdda hammare. Han slog loss jättelika stenblock med sin hammare som krossade allt i sin väg.

Den stora festen: För att hedra minnet av Mahals insats under den stora striden smider man sig en ny matkniv till festen

Relationerna till andra gudar:

Patruz: Mahal accepterar normalt Patruz som panteomens patriark, och beydrar honom sin lydnad och vördnad. Han respekterar Patruz styrka. Han är dock beskyddande när det kommer till sina berg, vilka Patruz gärna åskar över, och det är en av anledningarna att han beskyddar resande som ber om beskydd i bergstrakter, till Patruz förtret.

Toste: Normalt är Mahal en ganska påterhållsam gud, som förmanar till eftertanke och kontroll. Toste kan dock få honom att släppa kontrollern understundom, och de hänger sig då åt vilda dryckesorger. Mahal har ofta hörts förmana Toste att inte supa dvärgarna så berusade på öl, men av någon anledning blir det aldrig nåt mer än just ett förmanande.

Amorina: Normalt behandlar Mahal Amorina med ett broderligt överseende; ofta förmanar han henne till eftertanke och att stå fast vid sin åsikt och genomföra sina planer. För det mesta tar det dock inte mer än att Mahal vänder ryggen till för att det han sagt ska falla i total glömska. Det sägs att Mahal och Amorina har haft ett längre förhållande för länge sedan, men att det slutade olyckligt. Mahal vägrar dock kommentera påståendet.

Mayet Menestina: Mahal behandlar henne med stor respekt; ibland får man intrycket att han är lite rädd för henne. I övrigt verkar han i dagsläget (2002-10-06) inte veta så mycket om henne. ;-)

Atarea: Mahal kommer väl överens med eldens gud, och har bett om tillåtelse att få använda hans eld i sina smedjor. I gengäld låter han vattnet ofta få fritt flöda fram genom underjordiska grottor på sin väg till världens kant.

Konst och vetenskap: Deras förhållande varierar nästan lika fort som natt och dag; i ena ögonblicket är de oskiljaktiga och med gemensamma krafter kan de få de mest förunderliga saker att uppstå, i nästa ögonblick kivas de som de bröder de är och kan inte komma överens om åt vilket håll vatten rinner. Om någon annan blandar sig i är de dock snabba att enas och hävda sin rätt som bröder att vara de enda som kritiserar den andre. Med reservation för vad -Calle tycker... :-)

Budord:

Ta vara på tillfället, det kommer aldrig åter.

Arbetets svett härdar stålet.

Lämna ingenting halvgjort.

Blod föder blod.

Stå vid ditt ord; du lever genom det.

Favoritras:

Mahal visar dvärgarna sin gunst, men tillbedjs av de flesta av raserna.